Lietas Nr.11087049116
Lietvedības Nr.K30-1486-16/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 13.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Bondare
ar sekretāri D.Zviedri
piedaloties prokurorei D.Lapinskai
aizstāvjiem zvērinātiem advokātiem A.Gēcim un A.Novikam
cietušās pārstāvei zvērinātai advokātei Z.Paulovskai
no 2016.gada 12.oktobra līdz 2016.gada 13.oktobrim izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu, kurā **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta otrajā daļā, **/pers. B/,** personas kods /personas kods/ apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta otrajā daļā, un

konstatēja:

/pers. A/ un /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšanu), ja tā izdarīta personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, un konkrēti:

2016.gada 22.martā, ap plkst.17.50, /pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās /pers. B/ un personu, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, atrodoties Rīgā, Bruņinieku ielā 24a, uz ielas, mantkārīgu tieksmju vadīti, ar mērķi veikt laupīšanu, vienojās par /pers. C/ aplaupīšanu. Realizējot personu grupas kopīgo noziedzīgo nodomu, rīkojoties saskaņoti, /pers. B/ pieskrēja pie cietušā un ne mazāk kā vienu reizi tīši iesita cietušajam galvas rajonā, nodarot fiziskas sāpes, pēc kā, pielietojot fizisku spēku, viņu satvēra un ievilka ēkas pagalmā. Turpinājumā, rīkojoties saskaņoti un realizējot kopīgo noziedzīgo nodomu, pie cietušā pieskrēja arī /pers. A/ un izdarīja ne mazāk kā vienu sitienu cietušajam galvas rajonā, nodarot fiziskas sāpes. /pers. B/ un /pers. A/ pielietotās vardarbības rezultātā cietušais nokrita uz zemes, un persona, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, realizējot personu grupas kopīgo noziedzīgo nodomu, no cietušā bikšu kabatas nolaupīja /pers. D/ piederošo un /pers. C/ lietošanā nodoto mobilo telefonu NOKIA ar IMEI /numurs/EUR 30 vērtībā.

Pēc laupīšanas izdarīšanas /pers. B/, /pers. A/ un persona, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, ar nolaupīto mobilo telefonu pameta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu.

Tādā veidā /pers. A/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/ un personu, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, īstenojot savu vienoto noziedzīgo nodomu, vērstu uz laupīšanas izdarīšanu, veicot saskaņotas darbības un pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. D/ piederošo mantu 30 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Turklāt /pers. A/un /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas nav izdarīta līdz galam no vainīgā gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšanas mēģinājumu), ja tā izdarīta personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, un konkrēti:

2016. gada 22.martā, ap plkst.17.55, /pers. A/ personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/ un personu, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, atrodoties Rīgā, Kr. Barona ielā 51, uz ielas, mantkārīgu tieksmju vadīti, ar mērķi izdarīt laupīšanu, vienojās par /pers. E/ aplaupīšanu. Realizējot personu grupas kopīgo noziedzīgo nodomu, rīkojoties saskaņoti, /pers. B/ pieskrēja pie cietušā un vienu reizi tīši ar elkoni iesita /pers. E/ pa sejas kreiso pusi, pēc kā kopā ar /pers. A/, pielietojot fizisku spēku, ievilka cietušo mājas pagalmā un nogrūda uz zemes. Cietušajam atrodoties uz zemes, nolūkā pārvarēt viņa pretošanos, /pers. A/ un /pers. B/ katrs ne mazāk kā vienu reizi tīši iespēra pa cietušā ķermeni plecu rajonā, nodarot fiziskas sāpes, un pieprasīja atdot mobilo telefonu un maku. Vienlaikus persona, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā, saskaņā ar iepriekšējo ar lomu sadali, atradās blakus notikuma vietai un vēroja apkārtni, nolūkā brīdināt /pers. B/ un /pers. A/ par personām, kuras tuvosies un varētu traucēt un pārtraukt nozieguma izdarīšanu.

Ieplānoto noziedzīgo nodarījumu – svešas kustamas mantas nolaupīšanu, /pers. B/, /pers. A/ un personai pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā neizdevās realizēt līdz galam no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo viņu darbības pamanīja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrots vīrietis, un viņi notikuma vietu pameta.

/pers. A/, /pers. B/ un personas, pret kuru materiāli izdalīti atsevišķā lietvedībā pielietotās vardarbības rezultātā /pers. E/ nodarīti sekojoši miesas bojājumi: zemādas asinsizplūdums kreisā vaiga – uzacs rajonā, divi ādas nobrāzumi kreisā vaiga rajonā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 176.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ sevi par vainīgiem viņiem celtajā apsūdzībā atzina pilnībā, izdarīto vaļsirdīgi nožēloja, lūdza neizdarīt tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi. Cietušās /pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina.

Pēc apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ lūguma un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētajiem izskaidrotas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina viņiem celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 15.panta ceturtās daļas, 176.panta otrās daļas ir apstiprinājusies arī ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādējādi viņu vaina atzīstama par pierādītu un noziedzīgo darbību kvalifikācija pēc attiecīgā Krimināllikuma panta un tā daļas, par pareizu.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgo personības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja smagu noziegumu (KL 176.p.2.d.) un smaga nozieguma mēģinājumu (KL 15.p.4.d., 176.p.2.d), kas vērsts pret cietušo mantiskajām interesēm un veselību. Mantiskais kaitējums nav nodarīts, jo nolaupītais telefons izņemts un atdots cietušajam.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots: dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, ar 5 klašu izglītību, nestrādā, agrāk nesodīts, mācās /nosaukums/ vidusskolā. No mācību iestādes raksturots negatīvi (l.l.117). Dzīvo kopā ar māti, vecāko māsu un jaunāko brāli, tēvs dzīvo Krievijā.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots: dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, ar 6 klašu izglītību, nestrādā, agrāk nesodīts, mācās /nosaukums 2/ internātvidusskolā. No mācību iestādes raksturojuma izriet, ka /pers. B/ minētajā skolā iestājies 2016.gadā un līdz 2016.gada 18.aprīlim skolu apmeklējis tikai divas dienas, tādēļ pamatotu raksturojumu sniegt nevar (l.l. 120), no Rīgas pašvaldības Bērnu un jauniešu centra struktūrvienības „Ziemeļi" tiek raksturots negatīvi (l.l.122).

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzēto personības, tiesa atzīst, ka /pers. A/ un /pers. B/ nosakāms Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš ir vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš ir vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī to, ka, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apsūdzētie vienkāršojuši tiesas procesu un paātrinājuši krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ sodāmi ar brīvības atņemšanas sodu, kas samērīgs ar noziedzīgo nodarījumu smagumu un radīto kaitējumu.

Tiesa ņem vērā apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ attieksmi pret nodarīto, faktu, ka viņi ir nepilngadīgi (15 un 14 gadus veci), agrāk nesodīti, un līdz ar to tiesa uzskata, ka, nosakot brīvības atņemšanas sodu, ir likumīgs pamats Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanai, jo tiesa, ņemot vērā šos apstākļus, ir guvusi pārliecību, ka /pers. A/ un /pers. B/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tiesa nepiekrīt prokurores viedoklim, ka /pers. B/ sods nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā. Abi apsūdzētie ir veikuši faktiski vienādas noziedzīgas darbības, abiem ir negatīvi raksturojumi, katram ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis, atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Atšķirībā no /pers. A/, apsūdzētais /pers. B/ neattaisnojošu iemeslu dēļ neieradās uz tiesas sēdi, līdz ar to viņam piemērotais drošības līdzeklis tika grozīts uz apcietinājumu. Tiesa uzsver, ka apcietinājums kā drošības līdzeklis nav sods, bet gan piespiedu līdzeklis panākt tiesvedības interesēm atbilstošu apsūdzētā uzvedību. Ņemot vērā, ka /pers. B/ pārkāpa viņam piemērotā drošības līdzekļa, kas nebija saistīts ar brīvības atņemšanu, nosacījumus, viņš no 2016.gada 20.septembra līdz 13.oktobrim atradās apcietinājumā, taču šis fakts nebūt neizslēdz Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanu arī /pers. B/.

Ņemot vērā to, ka kriminālprocesā nav konstatēta apsūdzētajiem piederoša manta, kurai ir uzlikts arests, nav pamata piemērot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Lietā cietusī /pers. F/ pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju – EUR 675,00, ko sastāda izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību (EUR 300) un izdevumi par psihologa konsultācijām (EUR 375), kā arī kompensāciju par noziedzīga nodarījuma rezultātā /pers. E/ radīto morālo kaitējumu, kas novērtējams EUR 4000 apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka, kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā.

Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām — tikai jānorāda.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; 2) noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas.

Izvērtējusi cietušā /pers. E/ likumiskās pārstāves /pers. F/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju un morālā kaitējuma kompensāciju, kopā EUR 4675,00 apmērā, kuras tiesas sēdē apsūdzētie pilnībā atzina, tiesa atzīst par iespējamu apmierināt pieteiktās kaitējuma kompensācijas, kas ir pamatotas.

Tā kā apsūdzētie ir nepilngadīgi, tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācijas piedzenamas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto, tas ir, subsidiāri ar vecākiem.

Tiesas sēdē un pirmstiesas procesā pēc norīkojuma nepilngadīgo aizstāvībai piedalījās zvērināti advokāti, kuriem no valsts līdzekļiem pienākas darba samaksa par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajiem.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 1.punktu un 85.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētie ir atbrīvojami no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību, jo tiesa ņem vērā, ka apsūdzētie ir nepilngadīgi, mācās, ienākumu viņiem nav.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2016.gada 1.aprīļa lēmumu /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.septembra lēmumu /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis grozīts uz apcietinājumu.

Ņemot vērā to, ka tiesa uzskata par iespējamu notiesāt /pers. B/ nosacīti, /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – nekavējoties grozāms uz uzturēšanos noteiktā vietā – /adrese/, un viņš atbrīvojams tiesas zālē.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2016.gada 12.aprīļa lēmumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policija uzraudzībā, kā arī papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, kas atstājami spēkā līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Lietiskos pierādījumus – trīs CD diskus ar videonovērošanas ierakstiem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514.panta, 527.panta 3.daļas, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem piespriestos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas laiku no 2016.gada 11.aprīļa līdz 2016.gada 12.aprīlim.

Drošības līdzekļus – nodošanu policijas uzraudzībā un dzīvesvietas maiņas paziņošanu – atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pantu, /pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgā, Lomonosova ielā 9).

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem piespriestos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas laiku no 2016.gada 31.marta līdz 2016.gada 1.aprīlim, apcietinājuma laiku no 2016.gada 20.septembra līdz 2016.gada 13.oktobrim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – /pers. B/ nekavējoties grozīt uz uzturēšanos noteiktā vietā un atbrīvot viņu tiesas zālē.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pantu, /pers. B/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgā, Lomonosova ielā 9).

Atbrīvot /pers. A/un /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas par zvērinātu advokātu darba apmaksu pirmās instances tiesā.

Cietušās/pers. F/ kaitējuma kompensācijas apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/ un /pers. B/ solidāri un subsidiāri ar /pers. A/ vecākiem /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. B/ vecākiem /pers. I/ un /pers. J/ par labu /pers. E/ kaitējuma kompensāciju EUR 4675,00 (četri tūkstoši seši simti septiņdesmit pieci *euro*).

Lietiskos pierādījumus – trīs CD diskus ar videonovērošanas ierakstiem, kas glabājas pie kriminālprocesa, atstāt glabāšanā pie tā.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts un ir pieejams 2016.gada 27.oktobrī.

Tiesnese D.Bondare